

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодиноким число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских св'ят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.

Рекламації неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Закон про суспільну оезпеку.

(+) Державна рада буде в найближшій часі займатися начерком закона, котрий має незвичайну досяглисть з суспільного становища. Ідучи за почином парламент. сторонництв, зладило правительство начерк суспільного закона, котрий випереджує все те, що доси зроблено на полі суспільного законодавства в Европі, не виключаючи навіть Англії. Розходить ся тут о оезпеку на старість усіх горожан, котрих річний дохід не переходить 2 400 корон. Очевидно розходить ся о дохід, податковій власти вказаний, отже в дійсности о много вищий, так, що на певно можна припустити, що обовязкова оезпека буде обнимати всіх тих навіть, котрих дійсний дохід вносить 3.000 корон а може навіть й більше.

Доказом великої досяглиости сего закона може стати обставина вказана статистичними обчисленнями, що оезпека обнимати ме кругло 10 мільонів осіб; відчисливши діти низше 16 літ, несамостійні женщины, державних і автономічних урядників, вільних від оезпеки, бо мають право до вислуження, дійдемо до вислїду, що все инше населенє доросле, около 90% підходить під постанови закона.

Закон вчисляє кілька категорій оезпечених. Першу становлять робітники всяких заводів, отже у фабричних і накладних промислї, в рукоділях, рільніцтві, поденниках, термінатори, домашні учителі, домашні швачки і прачки, послугачки і т. п., очевидно з доходом річним низше 2.400 К. Ся найбільша категорія обнимає 6 мільонів осіб. Оезпека в тій категорії є важна і на старість і на случай неспосібности до праці (на случай недуги введена доси оезпека для робітників розтягає ся сучасно на цілу повисшу категорію). В сій категорії половину вкладок вплачує член, а половину роботодавець, а при тїм і вкладки і рента відповідають висоті тижневої плати. В тїм напрямі установляє начерк 6 клас, від 4 К 80 сот. до 36 К тижневого зарїбку, з тижневими вкладками від 12 до 72 сотики і ренту від 144 до 558 К річно, а при тїм рента зависима не тільки від висоти вкладок, але й від часу приналежности.

Друга категорія складає ся з самостійних ремісників, крамарів і инших процедуристів, крім того з рільників і сільських господарів з доходом понизше

2.400 К. Для сєй категорії є лише рента на старість, а не на случай неспосібности до праці, бо у самостійних підприємців неспосібність до праці буває розумінєм вельми гнучким. Члени сєй категорії при доходї 180 корон вплачують 50 сотиків, про висшїм 1 корону місячної вкладки.

Дальшу категорію становлять вдови і сироти по оезпечених. Не дістають они ренти, лише одноразову відправу для вдови від 120 до 270 К і відповідну квоту для дітей.

На останку предвиджує закон ще рід посагів: бо дівчата, що виходять замуж, дістають яко посаг половину вплачених вкладок. Має се метою поборюванє пожитя на віру. Що до дітей з такого пожитя одначе всть закон вельми прихильним, бо признає відправу також дітям неправим, о скілько умираючий признає ся вітцем або на случай смерти нешлюбної матери.

Всї категорії оезпечених разом будуть, як сказано, обнимати около 10 мільонів осіб. Вплати обчисляє начерк в першій категорії на 88'45, в другій на 28'37, в инших разом на 12'6 або взагалї 129 міль. корон влати. До сєй квоти мала би держава по цілковитім розвитку інституції то є по 40 роках доплачувати 100 мільонів корон. Одначе се число видає ся недокладним, бо в иншїм місці находимо кошти обчислені на 277 мільонів, а по потрученю з сего 129 мільонів влат, остає для держави до покритя 148 мільонів.

Що отже значить покритє сего недобору державою? Нічого иншого лише через податників, отже знов через ремісників, промисловців, купців, рільників і т. д. значить держава наложила би в тїм чи в иншій формі, на загал податок, котрий по обчисленю по 40 роках дійде до висоти 275 а навіть 300 мільонів річно, а вже в девятім році винесе около 106 мільонів.

Неперечно введєнє закона сего в житє було би розвязкою в значній часті суспільного питання. В теорії було би се вирівнанєм хоч в часті суспільної невірности, оезпекою бити убогих з підмогою богатих. Але в практиці! Всеж найменше 75 проц. держ. податків походить як раз від тих, що мають бути оезпечені — від селян, ремісників, крамарів і т. п., а коли розходить ся о посередні податки, то й більше. Загального оезпечєня бажать всї парлам. сторонництва, одначе не всї згодять ся на обтяженє. Найтруднійша буде справа з селянством, бо у него готівка є вельми

рідкою появою, а часто дрібний податок доводить уже до обдовженя і в наслідках до материяльного занепаду. Возьмїм н. пр. галицького селянина на кількох моргах, котрому випадє платити повну вкладку за себе, за двоє дітей понад 16 літ і половину вкладки за одну лише дівку і одного парубка. Після закона винесе оно около 30 К річно. Питанє, чи легко буде єму се заплатити? Возьмїм н. пр. власника або посесора малого обшару двірського о 150—200 моргах. Чи зможе оплатити вкладки за челядь на фільварку, домашню службу, візника, а може ще домашнього учителя і швачку? О скілько сї влати не дадут ся стягнути, о стілько зростє недобір, котрий буде приневолено покрити держава, отже посередно о стілько зростуть податки, а закон так корисний, що вже в пятім році від ухвалєня мають бути виплачувані ренти.

Начерк сєй викличе велику розправу в парламенті опертїм на широкіх верствах народних, і всї сторонництва будуть квапити ся з полагодою сего закона, але певно нї одно проти него не стане! Чи держава видержить таке обтяженє, особливо коли оно буде значнійше, як тепер обчислено, покаже будучина. Але колиб видаток показав ся навіть подвійно високим, то всю надвишку покрийє держава, а не інтересовані.

З огляду на превелику вагу сего закона, котрий доторкує так широкіх верств населєня, подамо в слїдуючих числах в цілости єго основи після правительствового начерку.

Про ювілейне цїсарске св'ято.

Пишуть нам з Відня:

Сегодня, в понедїлок приймає цїсар соймові депутатїї королївств і країв під проводом краєвих маршалків, котрі складали монарсі ювілейні бажаня і завяи преданности і вірности іменем краєвих соймів.— Опісля явили ся з ювілейними бажанями представники обидвох палат державної ради, палати вельмож під проводом президента кн. Альфреда Вїндішгреца і палати послів під проводом президента д-ра Вайскірхнера. Велике вражїнє викликала промова кн. Вїндішгреца, котрий згадав в нїй про обявлену цїсарем Франц Йосифом при вступленю на престїл найвисшу постанову: надати з власної волї і понуки конституційний устрїй. Нинї по 60 роках володарства бачить населєнє не тільки здійсненою сю монаршу постанову, але розширенє самоуправи на найширших основах, що стало дійсностю лише на виразне домаганє цїсаря. Цїсар

приняв з видимим вдоволенням сі бажання і заяви обидвох палат держ. ради. — На останку ирибула депутація віденської ради мійської під проводом д-ра Люгера і обидвох віцебурмістрів висловити іменем столиці ювілейні бажання.

Угорщина, як ми вже в попереднім письмі зазначили, святкує ювілейне торжество богослуженням в церкві св. Матея, на котрім являть ся обидві палати угорського сойму, а вчора, в неділю, зложило угорське міністерство під проводом міністра-президента д-ра Веркелє цїсареві ювілейні бажання в Шенбруні.

Принятє угорського правительства було вельми ласкаве, а побут угорських міністрів у Відні послужив нагодою до обговорення не тільки внутрішних справ, але також міжнародного европ. положення.

Сим закінчили ся принятя ювілейних депутатий у монарха, а 2. грудня після торжественного богослуження в церкві св. Стефана і в придворній Церкві, зложать цїсареві ювілейні бажання члени Цїсарського Дому.

Сьогодні, в понеділок, всюди панує поважна робота, щоби столицю держави прикрасити святочно на ювілейний день і все викінчити для величавого освітлення, яке відбуде ся в второк вечер, на передодні памятных роковин шістьдесятиліття 2. грудня 1848 р. Наслідком того роять ся тисячі а тисячі місцевих населенців столиці по улицах і площах, так, що вже сьогодні перехід і переїзд улицями міста вельми утруднений, а можна помітити великий також приплив замісцевих гостей, не тільки з цілої монархії але й з заграниці, щоби прилучити ся до святкування незвичайної в історії події. Подібно величавої маніфестації, яка заповідає ся на завтра, не бачив ще Відень, хоч літом відбув ся тут славний історичний похід перед монархом, а перед 10. роками столиця також величаво обходила 50-літє.

Про церковні і народні справи в Американській Русі.

(Дальше).

От коби то так жонате духовенство східних обрядів могло сказати «Римови», не спускаючи очий в діл, та не червоніючись, якби се було красно. Оно заїмпонувадо би цілому світови, мільони людей не витрачували би мільярди на алкоголь, на пусті процеси, не було би так багато убійств і прочих страшних диявольських злочинів.

Тоді і у нас не було би таких часописий як «Галічанін», «Русское Слово», «Канадський Фармер», «Правда», «Діло» ітд. в безконечність.

Ми тоді мали би як найбільше пошанованє в Римі, а навіть — навіть міг би Бог так зарядити, що дозволив би, що в Петровій лодці був би керманичем Русин греко-католицького обряду і син руського священника хоч би і з Брідщини!

Правда? се було би о много більш сензацийним як вислів балтіморського «ученого», або як підла клевета на бл. пам. кардинала Сульвестра.

Як би то було хорошо, як би наше жонате духовенство могло так сказати оо. Василяннам, єзуїтским вихованцям:

Давіть ся, Ви Василяни, ми маємо гарний католицький дневник, що розходить ся в 500.000 примірниках і сотки різних періодичних видавництв.

Ми маємо у всіх парохіян апостольські молитви. Наші парохіяни знають

шість правд віри і живуть після тих правд віри.

Наші родини, то взірці християнських родин. Ми маємо сотки католицьких шкіл, що дорівнують католицьким школам в Америці.

Ми ніколи і нікому не дали по святотаски видерти наших церковних мактків.

Ми уміємо боронити нашу віру перед усякими схізматиками, єретиками і недовірками.

Ах!!! як би се було гарно, хорошо, чудово — коли би наше духовенство могло так сказати оо. Василяннам.

Наведу знов примір.

Рачестерска диєцезия обходила в сім році 40-літній ювілей свого встанованя, а перший єї єпископ Преосвящений Бенедикт Маккейд обходив 40-літній ювілей єпископських а 60-літній ювілей своїх священничих свячень.

Ся молоденька диєцезия має тепер 91 парохій, 127 церков, 17 каплиць, 25 прекрасних шкіл, 4 доми сиріт, 2 шпиталі, до 500 монахинь, що обслуговують сі церкви, школи і добродійні інституції ітд. удержує 120.000 вірних. Семінар в Рачестер належить до перворядних в Америці, а вірні з добровільних жертв на удержанє богословського виділу жертвують до 20.000 доларів що року.

Якже високо повинні би стояти наші диєцезії, що числять вже по кілька соток років встанованя і мають мільони вірних? Га?

Дійсно ми можемо лише з сорому червоніти ся.

Або яка у нас релігійна свідомість?

Син одного священника, що є властителем більшої посілости «колятор» в ліским повіті, скаржив одного священника до староства за се, що сей священник давав в церкві пову підлогу на місце неможливої старої.

Син другого священника, що має на Буквині становище, яке несе єму 8 до 10 тисяч корон, стає апостатом схізматицом тому, що треба було єму дати на будову парохіального дому конкурентний даток 160 корон.

З такими греко-католиками цілком не було би дивно, коли би одного гарного ранку не стало греко-католицької Церкви.

І певно, що єї не стане, коли гр.-кат. суспільність буде провадити війну з Г. Богом, коли греко-католицьке духовенство буде предплачувати огидливі схізматицькі часописи, як «Галічанін», «Русское Слово», «Правда» або ліберальні як «Діло», «Літ. Наук. Вістник» ітд.

Коли не будемо мати католицьких шкіл, коли наша інтелігенция буде апостазувати, та буде провадити і нарід до апостазії, тоді справедливо заслужимо і на більші кари, які дотепер на нас були спали. Колиби ми всі були добрими греко-кат. і уміли піднести величавість нашого обряду, як се роблять оо. Василяни, тоді усі Поляки, Чехи і інші Славяни стали би католиками східного славянського обряда.

(Конець буде).

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Провнутрішньо-політичне положенє пишуть нам з Відня: Як небудь наслідком кільканденової перерви в справах посольської палати, послїдувала певна застоя в політичних справах, всеж таки споглядають в політичних і парламентарних кругах з великою зневірою на можливість поправи внутр. політ. положеня. Передовсім не

звичайно вразило всіх підчас торжественного засіданя ювілейного посольської палати не риява соціял-демократичних, в сенімецьких і чеськорадикальних послів. Така виразна противастрійська і протидинастична проява рівна зовсім державній зраді, а іменно тим яскравійше представляє ся она з боку соціял-демократів, котрі дожили загального виборчого права і такого зросту своїх мандатів лише завдяки рішучій волі монаршій. Наслідком того відрочено на далеке місце вибір двох нових віцепрезидентів палати, бож годі подумати, щоби на таким місци провідним засів представник сторонництва, котре такі виявило змаганя.

Окрім того поновили ся в неділю галабурди на Перекопах в Празі, між німецькими а чеськими крайними живлами, котрі з огляду на міжнародне заграничне положенє набувають особливої ваги. Доперва вмішанє поліції, жандармерії і війська привернуло там спокій. Отсі події відібують ся голосним відгомном в держ. раді і стануть перепаною теперішньому правительству в довершено поручених єму задач, передовсім поагади держ. конєчностей (бюджет. провізорії, боснійської предлоги і повновласного закона), а крім того й спинять утворенє парламет. кабінету.

Вправді бюджет. провізория не стрічає значнійших перепон, бо велика більшість палати заявляє ся за наглою єї поагадою, одначе невідраднo поставлена справа з боснійською предлогою. Радикальні Чехи бажануть вихіснувати сю предлогу, котра має бути поагаджена тепер лише в першім читаню, а опісля опинити ся в комісії, щоби виторгувати уступки для себе. Німецькі радикали кождохасно готові робити всякі перепони правительству, де розходять ся о повагу і силу монархії. Панславістичні і всенімецькі круги подають собі руку до того. Очевидно держава не може байдужно відносити ся з огляду на загран. справи на таке обнижуванє своєї поваги і се витворює грозу положеня, зза котрого виринають зовсім виразно на політ. овиді вищуни звороту, перед яким остерігав недавно Fremdenblatt послів народного парламенту. Поворот § 14. і розвизанє держ. ради набирає отже великої імовірности. Ми мали нагоду говорити про внутр. політ. положенє з бувшим і теперішним міністром-земляком чеським і обидва висловлювали ся вельми зневірливо про сучасне положенє і про можливість парламентарного міністерства і управи. До захмареня політ. овиду причиняють ся також університетські бучі, наслідком чого університети стали бовищами студентів, а не огнищами науки. Окрім того замотують они також чимало також междержавні взаємини, в теп рішнім случаю між Італією і Австро-Угорщиною. Все те приневолює сподівати ся небавом вельми поважного звороту.

Заграниця.

Положенє на Балкані мінувшого тижня не поправило ся тай не злагодило. В сій хвилі, коли се пишемо, став головним огнищем Царгород. В Білгороді під напором пяти европ. держав троха втихомирили ся і вдоволяють ся лише війною по часописях, а в Черногорі не думають робити ніякого почину, поки більші не стануть на переді. Бойкот в Туреччині став з народо-господарської справи політичною грозою, а Висока Порта замість проти него рішучо виступати, ще єму нишком пособляє. Сей тиждень доведе імовірно до якогось проясненя і тоді покаже ся, чи амбасадор Паллявіччїні остане в Царгороді, чи виїде на відпустку. Нині або завтра (в че-

твер), має промовляти в італійськiм парламенті міністер Тіттоні. Тоді Австрія дізнає ся, як справа дійсно має ся, бо наколи Італія схоче пособляти Австрії, то положенє змінилоб ся значно в користь нашу. Італія має великий вплив в Царгороді, в Білгороді а передовсім в Чорногорі. Наколиб Італія ужила там свого впливу, то вельми причинила ся до удержання мира.

Приватні вiсти про оружні приготування Туреччини на болгарській границі треба приймати з застереженнями супроти офіціальних запевнень про мирні відносини обох тих держав.

Сербські часописи розпускають поголоски про подвиги Сербів на австрійській границі. Після одного сербського „урядового“ донесеня мали Чорногорці розбити на границі Санджаку 20.000 австрійського війська. Все те є одначе лише сензацийними казочками, вичисленими на те, щоби піднести підупавшу відвагу Сербів, а з другої сторони заохотити Туреччину до союзу з Сербією. В дипломатичних кругах заперечують рішучо сему, начеб то Туреччина помирала сербські домаганя в справі відшкодованя. Що до питаня про абдикацію короля Петра, то старорадикальна, поступова і народна партія скупщини заявили ся за абдикацію в користь наслідника престолоа князя Юрія. Припускають, що абдикация наступить невдовзі.

Приватні депеші доносять, що до Герцогівини впала одна чорногорська чета в силі 30 людей, одначе відділ боснійско-герцогівинських стражунів вистріляв їх до ноги. Се був би перший напад неприятельских чет на боснійско-герцогівинській границі. Рівнож доносять приватні депеші, що князь Юрій запропонував російському генералови Липовици, щоби обняв провід над відділом добровольців, який числить 40.900 людей (!), бо через те піднесла би ся повага і сила сего відділу. Генерал Липовиц має бути у короля на аудієнції.

Після урядових донесень Японія і Сполучені Держави заключили договір в справі взаємної політики на Тихім Океані. Цілю сего договору є беречи цілости власних посілостей і ненарушимости Хін, а звернений він проти Англії, яка хочючи забезпечити ся в Індиях перед Росією і позискати собі єї поміч, дала останній в Ревлю свобідну руку в північній Персії і північних Хінах. Се спричинить Англії багато клопоту з огляду на конституційний рух в Індиях, бо буде мусіла в своїх східно-азійских посілостях скріпити залоги, одначе се вийде на користь Європі, бо спаде з неї сей давлячий тягар, який їй надто вже давав ся відчувати. Взагалі японсько-американський договір може мати незвичайно важні наслідки для міжнародних відносин.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— Календар. В четвер: руско-кат.: Григорія, Анат.; римо-кат.: Францішка Кс. — В п'ятницю: руско-кат.: *Введено Пр. Д. Б.*; римо-кат.: Варвари.

— Нині в день цісарского ювілею відбули ся богослуженя у всіх катедр. і парох. церквах всіх трех обрядів. В церкві св. Юрія відправив архієрейську службу Божу Ексц. Ми-

трополит Шептицький в асисті мітратів оо. Біледького і Туркевича та крилошан. На богослуженю явили ся представники всіх властей, руских товариств і багато вірних, які заповнили цілу церкву. До служби Божої співав гарно хор питомців дух. семінарії а при кінці сл. Божої відспівав многолітствіє Цісареві і австрійський гимн.

— Депутация укр.-русних тов-ств львівських явила ся нині в полудне в намісництві і зложила на руки Ексц. Намісника д-ра Бобжиньского ювілейні желаня для Монарха. В депутатії взяли участь відпоручники отсих товариств: „Дністра“ др. Яр. Кулачковський, „Наук. Тов-а ім. Шевченка“ др. Ст. Томашівський, „Народноі Ради“ др. Евг. Озаркевич, „Просьвіти“ проф. П. Огоновський і інж. Юліан Мудряк, „Р. Тов-а педагог.“ крил. о. І. Чапельський і проф. А. Алиськевич, „Сокола“ ред. С. Горук і дир. П. Сенюта, „Рускої Бесіди“ радн. В. Шехович, „Кр. Союза ревіз.“ др. Ст. Федак, „Кр. Союза Кредит.“ дир. Ю. Паньківський, „Народноі Торговлі“ дир. В. Нагірний. „Нар. Гостиниці“ радн. Яр. Ільницький, „Тов-а урядників і сьвященників“ дир. Гр. Грозик, „Тов-а св. Рафаїла“ радн. Т. Ревакович, „Вакац. Осель“ проф. Ольга Бачиньська, „Учительської Громади“ крил. о. Ст. Юрик, „Тов-а розвою рускої штуки“ і „Сок. Базару“ п. А. Будайновський, „Тов-а св. Андрея“ о. Лежогубський, „Шкільної Помочи“ п-а А. Літинська, „Виш. муз. Інституту“ п-на Г. Ясеница, „Тов-а ім. Лисенка“ др. П. Сушкевич, „Сільского Господаря“ п. А. Гарасевич. Речник депутатії проф. Вол. Шухевич в довгій промові зазначив посту і розвиток Русинів під благодатним володарством цісаря Франц Йосифа і складаючи для Монарха найщирші желаня від Русинів з нагоди ювілею на руки п. Намісника, закінчив окликом „многая літа“, який члени депутатії тричі повторили. П. Намісник заявив, що передасть ті желаня С. В. Цісареві, почім подав руку всім учасникам депутатії представляваним професором Шухевичом.

— Ювілейні торжества у Львові. Вчерашна ілюмінация Львова була дуже гарна. Всі вікна в цілїм місті окрашено картками з цісарским портретом. Вікна державних будинків крім наліпок ілюміновано сьвічками. Чудово виглядав ратуш освітлений газом, електричним і бенгальским різнобарвним сьвітлом на верху вежі і на бальконах. Цілий вечер мимо дощу Ринок докола ратуша був переповнений публікою. Над входом головного будинку почти уряджено електрично освітлені транспаренти з цісарскими ініціалами. Також на соймовім будинку і на фронтоні міського театру уложено з електричних лампок цісарскі ініціали. У многих торговлях уряджено гарні вистави з погрудями цісаря. Вчора вечером о 8 год. військові музики відіграли „ретрє“, а нині рано грали улицями міста. Рано о год. 5½ і о 9 год. дано з Цитаделі по 24 гарматні стріли. Нині вечером місто буде також ілюміноване.

— Желаня для Цісаря приймав нині Намісник від 11 год. перед полуднем. З желанями явили ся сотки депутатій урядів, товариств, корпорацій і приватних осіб. Про руску депутатію пишемо на вишнім місци.

— Ексц. Преосьв. Єпископ Чехович вернув зі своєї подорожи до Риму і Відня назад до Перемишля дня 29. листопада.

— Желаня царя. З Петербурга доносять, що тому кілька днів вислав цар відручне письмо до цісаря Франц Йосифа зі щирими желанями з нагоди ювілею. Спершу, як відомо, мав брат царя вел. князь Михайло особисто завести желаня від царя нашому цісареві, але з причини жалоби по смерті вел. кн. Алексія ту подорож відкликано.

— Розрухи в Празі. Позавчера знова повторили ся в Празі противімецькі розрухи. Почало ся від проходу около 600 до 700 чеських студентів на Приконах по стороні Нового Міста. Рівночасно зібрало ся по другій стороні до 2 тисяч молодіжи. Коли потім около 30 німецьких студентів розпочало на Грабені „бумель“, понесли ся оклики „сором!“ і появили

ся в горі палиці. Військова поготова, піша і кінна, як також жандармерия рушили в сторону казино, товпа нанерла на студентів, прийшло кілька разів до задирок. Бурші вернули до німецького казино, але небаком знова вийшли на улицю. Серед товпи росло обуренє. Співано народні пісні і грожено буршам. Др. Снале намовив вкінци буршів, аби вернули до німецького казино, а поліція опорожнила улиці. Вечером демонстрації закінчили ся кроваво. В деяких сторонах міста товпи поставили барикади перед поліцією і жандармерією. Поліція ужила шабель і ранила багато осіб, а одну смертельно. Демонстранти заатакували поліцію каміннями і фляшками. На площі Коменского стрілено до поліції. Оден урядник поліції і 7 поліційянів було равених. Арештовано до 100 осіб. З чеських домів і шкіл зривано австрійскі фани, виставлені з нагоди цісарского ювілею. Розрухи позавчерашні перевисшали грозою давнішї. Власть оповістили, що гуртові східини на улицях не будуть дозволені. А если би демонстрації повторили ся, то будуть заряджені поважні середники.

— Трамвай а похорони. Магієтат м. Львова оповіщує: По отвореню руху електричного трамваю на лінії в улиці Янівській в ціли улекшеня переїзду заряджує ся отсим, аби всі похоронні походи на Янівський цминтар не задержували ся як доси перед вїздовою брамою для відбутя релігійних молитов і знятя домовини з каравана, але ставали аж по вїзді каравана на площу за брамою Янівского цминтара без ставаня на гостинці.

— Підроблені гроші. У Львові появили ся підроблені 5-коронівки, які є лекші від правдивих і мають инший звук.

Оповідки.

— Останний репертуар руского театру в Стрию. (Саля „Нар. Дому“. Потаток 7. веч.).

В п'ятницю дня 4. с. м. „Сватанє на Гончарівці“ народна оперета в 3 діях Гр. Квітки Основяненка.

В суботу дня 5. с. м. „Cavalleria rusticana“ опера Тасканього.

В неділю дня 6. с. м. „Житейске море“ (продовженє „Суети“) комедия в 4 діях Карпенка Карого.

Ві второк дня 8. с. м. останне представленє „Маруся Богуславка“ історичні-картини в 5 діях зі співами Т. Старичкого.

— Іменованя. Цісар іменував в гр.-кат. капітулі станиславівській крилош. о. д-ра Івана Гробельского кустошом, а відедекана і пароха в Шмавківцях, о. Івана Гордієвского, крилошанином.

— З львівської архієпархії. О. Іван Каратницький дістав канонічну інституцію на Явче. — Завідателями парохій іменовані оо.: Василь Сірко в Нестаничах, Василь Телішевський в Хрєневі, Богдан Чекалок в Труханові, Володимир Баницкий в Зарубинцях і Іван Бачиньский в Словиті. Сотрудництва дістали оо.: Михайло Олексів в Підгайцях, Павло Тимчак в Старомійщині, Іван Рошак в Сороках, Дмитро Яців в Мизуни, Григорій Скасків в Божикові, Василь Бачиньский в Новици, Александер Бачиньский в Бережанах, Омелян Марчак Бараньский в Городку, Антоній Шебец в Кобиловолоках, Михайло Ференц в Підмихайлю, Володимир Плашовецкий в Скнилові, Теофіл Ващяк в Бурштині, Максим Хома (з правом управи) в Вернів, Николай Бобиляк в Ляховичах зарічних, Роман Охримович в Сенечолі, Анатоль Малиновський в Новосілках зарічних, Михайло Зенкевич в Буську, Теодор Левицкий в Виспі, Володимир Ілевич в Тростянци, Андрей Кухта в Перегінську, Лев Абрисовський (з правом управи) в Полюхові великім і Володимир Долгович (експоноване) в Гниличках. — До канонічної інституції на парохію Ілів покликаний о. Модест Соболта.

— Заг. збори тов-а „Вакаційні Оселі“ відбудуть ся в четвер дня 17. с. м. о 6 год. вечер в „Рускій Бесіді“ у Львові.

— З Жовкви. В память сорокових роковин заснованя тов-а „Просьвіта“ відбуде ся заходом філії „Просьвіти“ в Жовкві ві второк, дня 8. с. м. в льокали власнім сьвяточний

